

[Handelsministeren.]

kunnet finde Plads indenfor den nugældende Sølovs Ramme. De fleste af Reglerne i Konventionen om Indførelse af visse ensartede Regler angaaende Begrænsning af Rederes Ansvar har kunnet samles i et nyt 4de Kapitel i Søloven, idet det tidligere 4de Kapitel, der havde til Overskrift: „Om Skibsmandskabet“, er ophævet, samtidig med at Sømandsloven af 1. Maj 1923 traadte i Kraft. Konventionen om Indførelse af visse ensartede Regler angaaende Søpanterrettigheder og kontraktmæssige Panterrettigheder i Skib har givet Anledning til en ændret Affattelse af Sølovens Kapitel 11.

Jeg skal ikke her fordybe mig i Forslagets enkelte Bestemmelser, men kan herom henvise til de Bemærkninger, som er knyttet til Lovforslaget. Jeg vil dog gerne henlede Opmærksomheden paa enkelte Bestemmelser. Sølovens 6te Kapitel om Bodmeri foreslaas ophævet, idet Bodmeri allerede nu er af meget ringe praktisk Betydning. Endvidere skal jeg nævne, at de ansvarsbegrænsende Bestemmelser, der findes i § 70, paa enkelte Punkter er mindre vidtrækkende end Sølovens nugældende Bestemmelser. I § 70 tales der under Nr. 5 alene om Misligholdelse af en Aftale som Følge af en nautisk Fejl; ogsaa den i Paragraffen under Nr. 8 indeholdte Bestemmelse om Forpligtelser, som grunder sig paa, at Skibsføreren i visse Tilfælde har truffet en Aftale eller Foranstaltning, er ved Tilføjelsen:

„med Henblik paa, hvad der kræves til Bevaring af Skibet eller Fortsættelsen af Rejsen“

gjort mindre omfattende end den tilsvarende Bestemmelse i Sølovens § 7, 2det Stykke.

Af ikke ringe Betydning er Bestemmelserne i Forslagets §§ 71 og 73, der erstatter den hidtidige Bestemmelse om, at Rederen, naar hans Ansvar er begrænset, hæfter med Skib og Fragt, med en Regel om, at Rederen herefter hæfter med for det første Værdien af Skibet, for det andet med 10 pCt. af dets Værdi ved Rejsens Begyndelse og for det tredje med Erstatning og Havaribidrag for Skade paa Skibet, der er opstaaet efter Rejsens Begyndelse og ikke udbedret. I en Række nærmere angivne Tilfælde er Maksimumsbeløbet for Rederens Forpligtelse — overensstemmende med, hvad der altid er gældende i engelsk Søret — fastsat til et bestemt Beløb — 145 Kr. i Guld — pr. Ton af Skibets Drægtighed.

De Bestemmelser, der er foranlediget af Konventionen om Indførelse af visse ensartede Regler angaaende Søpanterrettig-

heder og kontraktmæssige Panterrettigheder i Skib, betegner ikke væsentlige Ændringer i den nugældende Retstilstand. De kontraktmæssige Panterrettigheders Stilling vil blive noget mere betrygget end nu som Følge af Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, sidste Stykke, om, at saadan Panteret og anden paa Aftale grundet Sikkerhedsret, der er lovlig stiftet og indført i det foreskrevne offentlige Register i den Stat, hvor Skibet hører hjemme, skal anerkendes som gyldig her i Riget, saafremt den fremmede Stat har tiltraadt den internationale Overenskomst af 10. April 1926 om Panterrettigheder.

Denne Bestemmelser Iagttagelse vil nødvendiggøre, at det paalægges Skibsregistreringskontoret i København ex officio at paase, at Anmeldelse til Registrering af et fra Udlandet erhvervet Skib er ledsaget af dokumenterede Oplysninger om, hvilke Sikkerhedsrettigheder af den Art, der ifølge § 3, 3die Stykke, skal anerkendes som gyldige her i Riget, Skibet maatte være behæftet med, samt at drage Omsorg for, at saadanne Rettigheder registreres samtidig med Skibets Optagelse i Registeret. En saadan Bestemmelse hører hjemme i Skibsregistreringsloven og er indført i det tredje af de Lovforslag, som jeg i Dag har den Ære at forelægge det høje Ting.

Yderligere vil de kontraktmæssige Panterrettigheders Stilling blive en Kende mere betrygget, idet Lovforslaget om Ændringer i Søloven ved Bestemmelsen i § 267 udstyrer lidt færre Fordringer end hidtil med Søpanteret, der som bekendt gaar forud for den kontraktmæssige Panteret. Nogen større Forandring vil Lovforslagets Vedtagelse dog ikke medføre paa dette Punkt.

Jeg omtalte før, at Bodmeriet som selvstændig Retsinstitut foreslaas ophævet. Det vil imidlertid af Forslagets § 267, Nr. 5, ses, at Fordringer, der grunder sig paa, at Skibsføreren i denne sin Egenskab udenfor Skibets Hjemsted har truffet en Aftale eller Foranstaltning med Henblik paa, hvad der kræves til Bevaring af Skibet eller Fortsættelse af Rejsen, vedblivende er udstyret med Søpanteret i Skib og Fragt. Under denne Bestemmelse vil de til de hidtidige Bodmerilaan svarende Laan gaa ind, men Laangiverens Stilling er blevet noget ringere, dels derved, at han ikke som nu i Medfør af Lovens § 267, Nr. 2, opnaar Søpanteret ogsaa i Ladningen, dels som Følge af, at Søpanterrettigheden i Skib og Fragt vil faa sin Plads længere nede i Rækken af Søpanterrettigheder, nemlig i Klasse 5 mod Klasse 3 nu.